

2015. december

Trubnik

II. évf. 12. szám

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

**MINDEN KEDVES OLVASÓMNAK
SZERETETTELJES KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!**

Karácsonykor, amikor a világ lecsendesül, a kised leheljen békét, örömet és megerősítést, nem csak ebben a szent pillanatban, minden lépését!

Na Vianoce, keď svet štichne, nech vám božie dieťa vdýchne pokoj, radosť a posilu, nielen v túto svätú chvíľu, ale tak tiež v novom roku, nech vás vedie v každom kroku

**VŠETKÝM MOJIM ČITATEĽOM
PRAJEM VESELÉ PREŽIETIE
VIANOČNÝCH SVIATKOV
A VSETKO NAJLEPSIE V NOVOM
ROKU!**

Csodák Szent éjszakán

Azon az éjszakán, mikor Úrjézus megszületett, különböző csodák történtek a világon.

Az első csoda az istállócskában történt.

Az ökör és a szamár térdre esett a jászol előtt minden állatnak nevében köszöntek Isten fiának, mint saját uruknak.

Második csoda az emberek között történt a földön.

Csillagok az istállócska fölött annyira sugároztak, hogy minden ember a földön felébredt. Kiugrottak az ágyból egyenes lábra és kirohantak az utcára, tán valahol tűz van, vagy az ég közelített annyira a földhöz. Szótlanul örültek a jók és a rosszak, de saját maguk sem tudták megmondani, mitől van olyan örömük. A jók örültek, hogy a világ megváltója kinyitotta az eget, hogy örökké ott lakjanak. A rosszak is örültek, mert a világ Megváltója meghozta a feloldozást minden bűnükre, amiket életükben elkövettek.

Harmadik csoda az állatok között történt a földön. Lovak és ökrök, tehenek és borjúk, birkák és kecskék, macskák és kutyák, minden háziállat ugrándozni kezdett örömeiben. Vadállatok, kirohantak az erdőkből a városokba és falvakba, de senki nem bántotta őket, és ők sem ártottak

senkinek. A madarak örömmel énekeltek és vidáman röpködtek a szellőben.

Negyedik csoda a földön és az égben történt.

Hirtelen melegebb lett és a csillagok erősebben sugároztak. A sziklából tiszta, hűvös források fakadtak. A réteken csodaszép virágok nyíltak, a kertekben kirügyezték a fák. Az egész természet örvendett, hogy megszületett a Megváltó. Betlehemben virágozni kezdtek a szőlősök és a fügefák reggelre beérték a fiatal fügek és az új ültetésű szőlők. Rómában nem messze a házaktól, ahol a vallásos zsidók laktak, kitört egy kút, amelyből illatos olaj folyt egész éjjel és egész nap.

Ötödik csoda a városokban történt, ahol a nagy, bálványokkal teli pogány templomok voltak.

Minden szobra a pogány isteneknek óriási robajjal zuhant a földre, amelyre az egész templom rájuk borult. Az jelzés volt, hogy a pogányoknak már nem a bálványokat, de az Úristent kell tisztelniük.

Hatodik csoda jó emberek között történt. Nagyon sok jó embernek megmutatkozott az arany nap, benne ült a gyönyörű szűz, kezében ölelve a mennyi gyermeket. Vajon ki tudja, mennyi csoda történt még azon az éjszakán?

Franyó Rudolf

Kedvenc Pápám

Természetesen II. János Pálról van szó. Az argentinok bevándorláspolitikája katasztrofális. A világ népessége a trópusokon húszévente megduplázódik. Ezeket a népeket mind beengedné vallásuktól függetlenül.

Ez az európai kereszténység azonnali végét jelentené. Legalább ötmilliárd ember azonnal jönne a félmilliárdos Európába, ha jöhetne. „Kérd Isten segítségét, de tartsd szárazon a puskaport.” A német

pápa szenvedett a szerepében. Karol Wojtyła viszont minden idők legszimpatikusabb pápája volt. Hivatali ideje alatt 120 országot keresett fel 140 utazás keretében. Még a kazahsztáni volganémetekhez is elment, akiket Sztálin telepített oda.

Egyszer egy élő adásban egy olasz műsorvezető megdicsérte, mire felhívta a Vatikánból és megköszönte az elismerést a TV-snek. Aki ezután teljesen meghatódott. Ali Agcsa pisztollyal

közelről kétszer szíven lőtte. Ahogy lábra tudott állni, első útja a börtönbe vezetett. Elmondta a merénylőnek, hogy ő megbocsájtott, egyáltalán nem haragszik. A bíróság viszont 18 évre ítélte, amit le is töltött az elkövető. Ezek után a pápa egyetlen muszlim országban sem lett inzultálva. Boldoggá avatott egy Habsburgot, pedig Olaszországban először egy Habsburg alkalmazott harci gázt.

A lengyelek még az Osztrák-Magyar Monarchiában érezték magukat a legjobban az Orosz és Porosz

Birodalomhoz képest. Karol Wojtyła édesapja katonatiszt volt, édesanyja a három fiúgyermeket nevelte. Egy átriumos, belsőudvaros, körfolyósó házban éltek az első emeleten. Több emelet nem volt. A földszinten mások éltek. A lakás egy parkettás szobából és egy szintén parkettás konyhából állt. A szobában cserépkályha volt a konyhábancserépsparhelt. Mindkét ablak az út túloldalán lévő barokk templom színes ablakaira

nézett Wojtyła felszentelése előtt színtársulati tag is volt, és volt barátnője is.

A Wadowicei otthonában a belépés ingyenes, de a perselybe tehető pénz. A Csesztowowai érseki templom falai roskadoznak a hívők ezüst és borostyán nyakláncaitól.

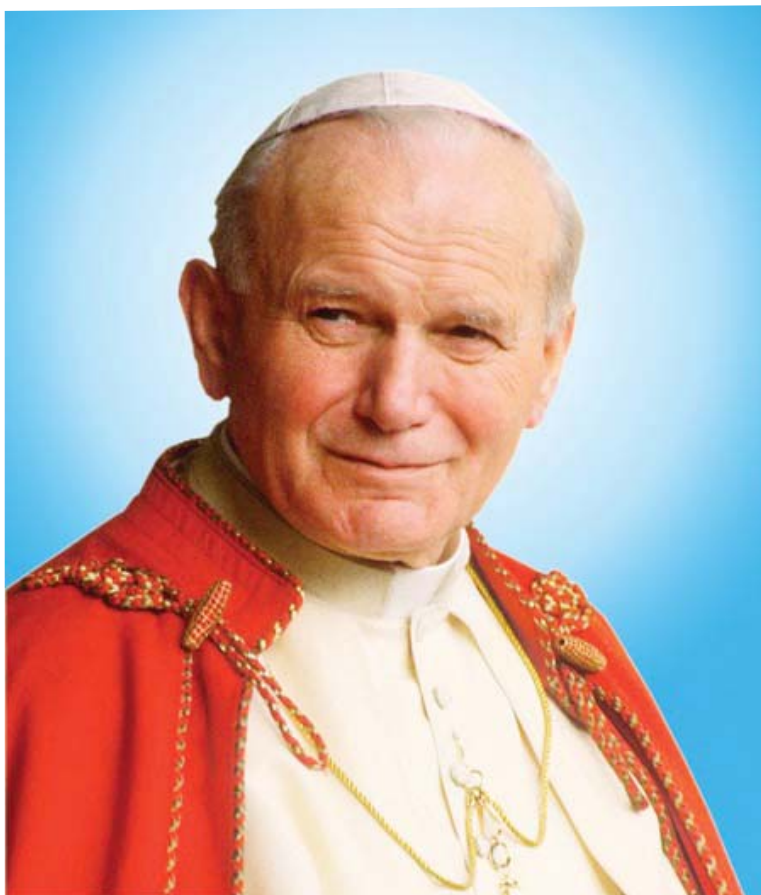
Lengyel

egyetemista koromban pártgyűlésre egyetlen évfolyamtársam sem járt, de a vasárnapi misén mind ott volt. A templom mellett volt egy „Wenzell“

(csomó) nevű klub, ingyen teával akár cukorral is zsíros kenyérrel és rengeteg teológiai könyvvel és azok cáfolatával is. Papokkal, hívekkel, ki-be sétáló, társalkodó sokasággal. A „litániát“ mindig elkerültem, de a „Csomót“ soha. Alkohol és dohányfüst nélkül is mindig pezsgett bent az élet.

Tisztelettel:

*Losonci Miklós
mérnök*

Békéscsabai „tót” gazda a magyar parlamentben

November elején az a megtiszteltetés ért, hogy Békéscsaba szlovák önkormányzatától meghívót kaptam író –olvasó találkozóra. A fő témakör Hrivnák Mihály író, pedagógus, újságíró Áchim és a szlovákság c. most megjelent könyvének bemutatója volt.

Röviden a nagy formátumú Áchim L. András életéről és korai haláláról:

Áchim L. András 1871. március 15-éről 16-ára virradó éjszaka született Békéscsabán. Világra jövele emberéletet követelt, édesanyja Pristavok Ilona gyermekágyi lázban halt meg. Így a jómódú gazda fia egy szegény földmunkás asszony emlőin nevelkedett élete első évében. Később mostohaanyja nevelte. A Békés - megyei szlovák családban született Áchimot politikai karrierje során több támadás is érte politikai ellenfelei részéről. Katonaéveit Szarajevóban leszolgálva, hazatérve megnősült, felesége (Rajtár Ilona) hozományaként 40 hold földdel és egy városi házzal gyarapodott.

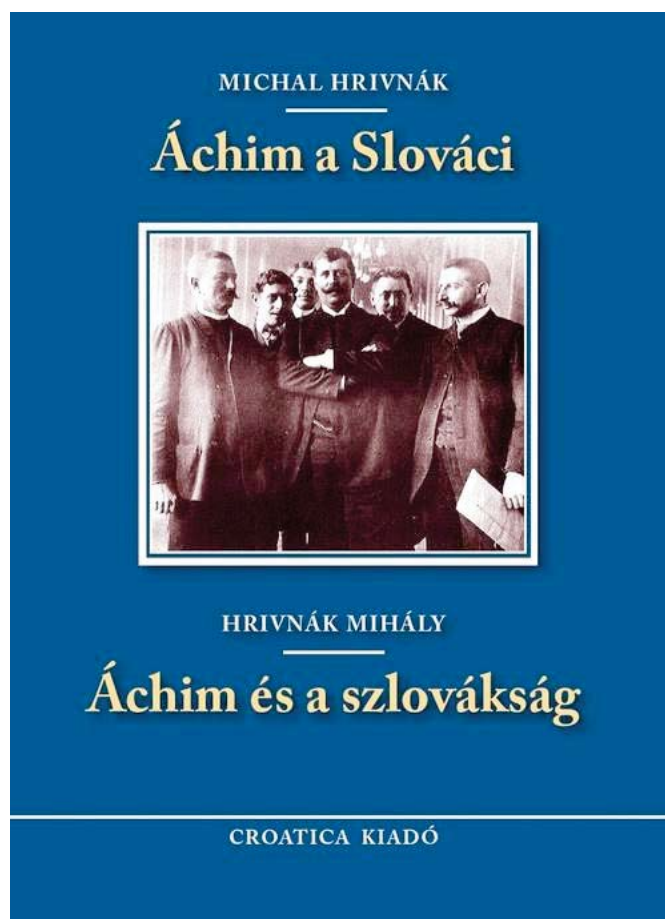
Áchimot azonban nem vonzotta a város, továbbra is a gerendási határban lévő tanyán lakott. 1904-ben lépett be a Népegyletbe, amelynek hamar vezetője lett. Az 1905-ös választásokon nagy fölénnyel a Szociáldemokrata Párt képviselővé választották Békéscsabán. Következő választásokon a Független Szocialista parasztpárt színeiben került a parlamentbe. Jómódú nagygazda létére felkarolta a nincstelen

és szegényparasztság ügyét, ezzel féktelen gyűlöltre indította maga ellen a megye urait. Ady Endre csodálója volt a bátor, népért küzdő Áchimnak, és barátjává fogadta. Áchim elragadott, szárnyas szavakkal fordult hozzá. „Hej édesapám, lelkem danoló madara, találd ki a nótát, amitől egyszer, nem is oly régen, szépen égtek itt sz úri kastélyok és plébániák...” Nos ettől a nótától rettegett az úri osztály, ezért határozta el, hogy végez az istentelen lázadóval. A korabeli kritikák szerint a gyűlésekem és egyéb politikai felszólalásaiban nem anyanyelvén beszélt. Más forrásokban utalást találunk arra, hogy például

Áchim tartott attól, hogy „gáncs és szidalom fogja érni a Parasztpártot, mert nemzetiségekkel szövetkezett...” Tehát a pánszlávizmustól való félelme is visszatarthatta attól,

hogy közszereplése során a nyilvánosság előtt túlságosan „fitogtassa” szlovákságát. E fenntartásai arra is késztették, hogy visszafogottságot tanúsítson a szlovák nemzeti kérdésekben.

Politikai ellenfelei sajtóhadjáratot indítottak ellene a fővárosi Friss Újság című lapban.

„A parasztkirály birodalmában” címen cikksorozatot közöltek politikai ellenfelei, többek között dr. Bajcsy - Zsilinszky Endre. 1911 május 13. Zsilinszky két fia, a 26 éves ifj. Bajcsy-Zsilinszky Endre ügyvéd és a 24 éves Zsilinszky Gábor behatoltak Áchim lakásába és több pisztolylövéssel megsebesítették. Áchim súlyos hasüregi sérüléseket szenvedett, amikbe másfél nap szenvedés után 1911. május 15-én, negyvenedik

születésnapján belehalt.

Később a Zsilinszky testvéreket (önvédelem címén) az esküdtek felmentették a gyilkosság vádja alól.

Hogy Áchim András „likvidálása“ nem volt hőstett, hanem közönséges gyilkosság, tanúsítja az állami anyakönyvi hivatal által kiállított és az Áchim család részére kiadott „Kimutatás az elhalálozásról“ című hivatalos okirat, amely Áchim András haláláról a békéscsabai állami anyakönyvezetési hivatal könyveiben szereplő beírást tartalmazza: „GYILKOSSÁG, HASLÖVÉS“.

Emléke

Békéscsabán egy utca és egy lakótelep van Áchim L. Andrásról elnevezve. Számos városban egy-egy és Budapesten több utca őrzi a nevét. 1971-ben, születésének 100. évfordulójára szülővárosában szobrot állítottak emlékére a szoborsétányon. A városban lévő egész alakos szobra a róla elnevezett lakótelepen található. Egykori otthona ma tájház és emlékmúzeum. 2014. március 26-án kapott először szobrot Áchim L. András a fővárosban, a városligeti Vajdahunyadvárban a Magyar Mezőgazdasági Múzeum szoborsétányán. A szlovák származású magyar agrárpolitikusnak Gödöllőn, a magyar agrártudomány egyik fellegvárában emléktáblát állítottak.

Sokszínűség

Nincs a világon két egyforma ember genetikailag. Kivéve az egypetűjű ikreket. Miért fontos ez?

A Kolombusz által behurcolt himlő, stb. járványok azért tudták az egész Karib-szigetvilág őslakosságát kipusztítani, mert az elszigeteltség miatt azok genetikailag mind egyformán fogékonyak voltak. Dinasztikus célok, a vagyon és a hatalom megtartása sokszor okozott rokonházasságokat, de azok genetikai betegségek kiváltói lettek!

Vérzékenység, testi –szellemi fogyatékoságok. A szerelmesek ösztönösen kerülnek az ilyen kapcsolatokat. Az „árja németek” ugyan olyan veszélyeztetettek, mint az „ortodox zsidók”, akik csak önmaguk közt házasodnak. Szájhagyomány útján körülbelül száz évre tudunk visszaemlékezni. Az internetes családfakutatással viszont sok száz évre. Óriási meglepetések érik az embert ilyenkor. Az internet szerint egyik oldalági ősöm az ukrainai Lembergben katolikus érsek volt. Mindnyájunknak garantáltan vannak királyi ősei is. Hogyan lehetséges ez?

Mindenkinek 2 szülője van, 4 nagyszülője, 8 dédszülője, 16 ükszülője, 32 szépszülője. Vagyis az időben visszafelé haladva százévente átlagosan megtízszereződnek őseink.

Hétszáz évvel ezelőtt mindnyájunknak tízmillió ősei voltak nagyságrendileg.

Ez ténylegesen nevetségessé teszi a sovinizmust, mert garantáltan mindenkinek voltak ősei minden irányból.

A genetikusok erre már régen felfigyeltek: Maga a történelem is mindig keverte a géneket. A kínaiak háromnegyed része már hán kínai. Minket hun leszármazottnak hisz a világ, pedig azok Catalum és Róma után visszahúzódtak az Uralon túlra. Ahonnan a finnugorok is elindultak, de sokkal északabbról. Szavaink körülbelül fele finn – ugor eredetű, negyede török, negyede szláv – germán – latin eredetű. Hasonlóan a genjeinkhez.

Már honfoglaló őseink sem voltak homogének. A legenda szerint is hét törzsből álltak. Többségben finn –ugorból, kisebbségben türkökből. Ráadásul magukba olvasztottak minden itt talált szláv, germán és latin népelemet. Szláv, gepida, frank, gót, jazig, avar, római és dák leszármazottakat. A keveredés azóta is tart, jöttek jászok, kunok, tatárok, törökök, stb.

A lengyel katolikus egyház központjában, Czetohowában lévő múzeumban mind az 52 magyar királyunk olaj”fantomképe” megtalálható, mert tele vannak lengyel származásúakkal is. Szent László édesanyja is lengyel volt. Istváné gyulák (fejedelmek,vezérek) lánya, de felesége viszont német volt. Mátyás apai ágon havasalföldi román volt. Első felesége cseh, második nápolyi, de egyetlen fia egy bécsi polgárlánytól származott.

A „nemeseink” senkinek sem adóztak, csak nekik adóztak a jobbágynak. Ezért ezer évig „óriási üzlet

volt „nemesnek” lenni. Mindegyik legalább Noéig le tudta vezetni családfáját vagy Nimródig, ha kellett még azon túl is. Ezzel igazolva a „nemes származást”. Pedig a világ minden emberének voltak ősei. Ráadásul a „nemes ősök” voltak a leglustábbak, a „nemtelenek” a legszorgalmasabbak. A nemesi bandériumok minden komoly harcban csődöt mondtak: Muhi, Mohács, Győr. Csak az adófizetőiket tudták mindig legyőzni: Budai Nagy Antal, Dózsa. A horvátok velünk harcoltak a törökök ellen. Zrínyi még a németek ellen is. Kossuth viszont anyai, Görgey pedig apai ágon volt szepességi német származású: cipszer. Pest és Pécs szavunk a szláv piec – kohó szóból származik. Óbuda eredeti neve viszont Ofen volt, ami németül jelenti ugyanazt. Az aradi tizenhárom jól példázza nemzeti sokszínűségünket. Ötnek német neve volt, egynek szerb, egynek horvát, három erdélyi születésű volt. Klapka túlélte a megtorlást. Édesanyja morva volt. Szóval nem csak Jelasics volt horvát, hanem félig Tánicsics is és Knézich is akárcsak a Zrínyik, Frangepánok, Festetics, Zichy. Széchenyi édesanyja Festetics lány volt. Felesége akárcsak Wesselényié azonban német származású volt. Metternich második felesége viszont magyar volt. Mindnyájan „hibridek” vagyunk. Fajtiszták, echték, ortodoxok,

szittyák nemesek, árják nincsenek.

A bevándorlást azonban ellenzem. Afrikában és Ázsiában nem tűrik a multikultúrát. Száz év alatt szinte minden európaít hazakergettek, és most már Európából is szeretnének kiszorítani minket, de hová?

Nincs hová menjünk. Itt kell helyt állnunk. Magyarok és szlovákok együtt harcolnak a kvótarendszernek nevezett etnikai”piszkosítás” ellen. A szent sokszínűség jegyében Európát meg kell őrizni fehérnek, a fehéreknek.

A trópusi génekben tárolt felelőtlenség, könnyelműség hideg éghajlaton egyáltalán nem előnyös.

Tilos a világot egyszínű barnára mázolni.

Az Európa közepén élő magyarok és szlovákok mellé újabb szövetségeseket várunk a területfoglalók folyamatos osztogatása elleni kvóta vétó ügyében.

A finnek, románok, baltiak sem szavazták meg a kvótát. A csehek ellenezték. A lengyelek nem, de Párizs után már ők is kvótaellenesek. Az önvédelem mindig jogos, sőt kötelező.

„Itt a lét a tét”.

Tisztelettel,

*Losonci Miklós
mérnök*

Karácsony

December van, az esztendő legmeghittebb napjaihoz érkezünk. Advent a vágyak, kívánságok időszaka, a lélekben való felkészülés az ünnepre.

Jézus születésének ünnepére készülünk. Isten fia azért érkezett közénk, hogy a bűnben és lélekben élő embert megmentse.

A rendezetlen tékozló életeket jött rendbe hozni, szociális, generációs problémákat, kisebb és nagyobb népcsoportok közötti konfliktusokban útmutatást adni. Teszi mindezt azért, hogy másképpen éljünk. Ez a Karácsony titka és ajándéka.

Ahogy az évek múlnak, egyre többször gondolok a régi karácsonyokra. Akkor mindenekelőtt Jézus születésének ünnepére készültünk, ez volt a Karácsony fő tartalma. Persze vártuk az ajándékot

is a fenyőfa alatt. De legmélyebben a karácsonyi misék élnek emlékezetemben. Az ünnepére összejött a család. Örültünk a feldíszített fenyőnek, a sztanionpapírba csomagolt kockacukornak, az ajándék télikabátnak.

Napjainkban mintha eltűnőben lenne a régi karácsonyok hangulata. Gyerekeink unokáink számára a karácsonyt elsősorban az ajándékok jelentik. Kevésbé gondolnak az ünnep lényegére. A mai fiataloknak az okos telefon, az új számítógép, és a hasonló dolgok jelentik a karácsonyt.

A napokban én is ajándékot kaptam. A postaládámban Franyó Rudolf „Pilisi kalendáriumát”, amely magyar és szlovák nyelven mutatja be 12 pilisi település múltját, történetét.

Arról ír, hogy évszázadokon keresztül éltek

békességben, egyetértésben magyarok és szlovákok ezen a tájon. Hogy ki volt itt előbb földjeinken? Szlovákok, magyarok? Véleményem szerint nem ez a főkérdés.

Keresztény hitben, egyetértésben, egymást elfogadva élt itt a lakosság évszázadokon át, legyen magyar, szlovák, német, szerb vagy más nemzetiségű. Három és fél évtizede családommal azért költöztünk ide, mert ebben a csodálatos völgyben megéreztem a békét, nyugalmat.

Franyó Rudolf arra vállalkozott, hogy magyar és szlovák nyelven is bemutassa nekünk a Pilisi tájegység 12 településének rövid történetét, hagyományait ünnepeit.

Nagy örömmel vettem kézbe a kalendáriumot, amely felkerült a "VILÁGKÖNYVTÁR" nyilvántartásába is.

A „Kürtös” előző számában olvastam, hogy azok kapják, akik a választásokon szlovákságukat felvállalták. Kár hogy a kalendárium – elegendő támogatás híján

– nem jutott el településünk minden magyar nemzetiségű lakójához is.

Csak remélni tudom, hogy a kiadványhoz kért támogatás, meg nem adásával nem az volt a cél, hogy megossza a falu magyar és szlovák lakóit. A szerző a magyar lakosok számára is készítettett a könyvből, saját költségén. Ez dicséretre méltó tulajdonság. Magyarként így jutottam én is hozzá.

Ugyancsak a „Kürtös” írásából értesültem. A Párkányban (Stúrovóban) történekről. Megdöbbenéssel olvastam a Stúr emlékmű alapkövének meggyalázásáról írt sorokat.

Elhatárolódok gyűlölködő magyarjaink tetteitől.

A Karácsony üzenete, nem ez népeink számára. Elfelejtettük, hogy mennyi félelmet szült a harc, a háború, az ellenségeskedés? Isten előtt egyek, mind testvérek vagyunk!

A Karácsony alkalmából azt kívánom, hogy éljünk

békében, egyetértésben, elfogadva egymást úgy kis falunkban, mint országaink között.

A szeretet öleljen át bennünket ma is. Nincs és nem is lehet más alternatívája a békének. A civilizáció csak így maradhat fenn.

Ma különösen fontos földrészünk népeinek összefogása és egyetértése. Európa veszélyben van. Veszélyben van kultúránk, hitünk, hagyományaink. A „visegrádi négyek” szép példáját adták az összefogásnak az Európát előzőnlő idegen népek elleni közös fellépésnek. És még milliók indulhatnak útra, ha nem sikerül megállítani az emberáradatot.

Fogjunk hát össze kisebb ügyekben is! Ne engedjünk teret a népeink közötti gyűlölködésnek. Számomra a karácsony ezt is üzeni. Ne azt

keressük, ami elválaszt. Azt keressük, ami összeköt bennünket, szomszédos népeket. Azt kívánom, hogy töltsük az ünnepeket családi körben, otthon, szeretteinkkel.

Legyen a

karácsony a megbocsátó igaz szeretet és az öröm ünnepe.

A szeretet öleljen át bennünket Karácsony ünnepén. Csak a szeretet és a megértés tudja megmenteni a világot. Próbáljunk meg szeretni, vagy legalábbis nem gyűlölni, hanem tisztelni és elfogadni egymást.

E gondolatokkal kívánok minden pilisszentlászlói embertársamnak áldott, békés karácsonyt!

Konczi János ezredes

2015. 11.26.

Vendégszereplés

Nemzetiségi énekkarunkat az a megtiszteltetés érte, hogy Pócsmegyer önkormányzatától meghívást kapott az Idősek Napján való szereplésre.

A több mint száz nyugdíjas ünnepi rendezvényére a nemrég átadott Inkubátor házban került sor.

Díszes szlovák nemzetiségi ruhába öltözött asszonyaink november 20-án pénteken kora délután kezdtek gyülekezni a főtéren. A Visegrádról érkező kisbusz félháromra érkezett velük az ünnepi műsor

helyszínére, ahol éppen a helyi óvodáskorú gyerekek kezdték el előadásukat. Ezt követően a Szentesről várt előadóművésznő érkezéséig asszonyaink adták elő kétnyelvű repertoárjukat. A kétórás műsort követően a tornateremben előkészített terülj-terülj asztaloknál foglaltak helyett. Az ünnepi estebéd elfogyasztása után az ünnepelt nyugdíjasok bekapcsolódásával folytatódott a rendezvény. A Szentesről érkezett fiatal előadóművésznő a nagymama által hímzett kötényében az ünnepeltekkel együtt énekelt, szórakozott. Asszonyaink szintén részt vettek a közös vigadalomban.

Pócsmegyer első embere, a polgármester is megtisztelte jelenlétével a község nyugdíjasait. Pilisszentlászló hajdani „tanító nénije”, a kedves Juci néni szintén jelen volt.

A mellékelt kép is neki köszönhető.

Az utazási költséget igen korrekt módon a vendéglátók rendezték.

Slovenský spisovateľ Milan Ferko a Senváclav

V tomto predvianočnom čase si pripomíname nedožitú 85. narodeniny slovenského spisovateľa Milana Ferka. A prečo v našom TRUBNÍKU? Na to je skutočne jednoduchá odpoveď. Literárne dielo Milana Ferka je viackrát späté

so Senváclavom. Jánošíkova krčma nesie názov po ľudovom hrdinovi Jurajovi Jánošíkovi. Jeden z najlepších románov o tejto legendárnej postave napísal práve Milan Ferko. Rudo Fraňo ho preložil do maďarčiny a sprístupnil širokej maďarskej verejnosti. Stalo sa to ešte v roku 2006. Všetci správni Senváclavania poznajú starú históriu svojej

obce. Na mieste, kde stal bývalý paulínsky kláštor Kékes (dnes pri kostole) sa v novembri 1307 stretol Matúš Čák s pápežským legátom Gentilisom. Táto scéna je súčasťou románu M. Ferka Matúš Čák Trenčiansky. Aj tento román R. Fraňo preložil do maďarčiny a vydal. Podobne sprístupnil v maďarčine Ferkove literárne práce – Krádež svätoštefanskej koruny a Kráľovská pomsta..., časť ich deja sa odohráva v neďalekom Vyšehrade. Milan Ferko niekoľkokrát navštívil Senváclav. Považoval ju za obec, ktorá si ctí svoje dejiny a

prácu svojich obyvateľov. Veľmi si vážil priateľstvo Ruda Fraňa. Vo svojom literárnom diele „dostal“ Senváclav do histórie, Nie je veľa tak malých, skoro zabudnutých dedín, ktoré sa ocitli na stránkach literatúry. Na stránkach dobrej literatúry!

Určite prispel aj k vzájomnému maďarsko-slovenskému porozumeniu. Senváclav je vdáčný Milanovi Ferkovi za svoju popularizáciu.

Jozef Schwarz

Milan Ferko szlovák író és Pilisszentlászló

A karácsony előtti időben emlékezünk a 85. születésnapját meg nem élt Milan Ferko szlovák íróra. Miért a mi KÜRTÖSÜNKBEN? Arra igazán egyszerű a válasz. Milan Ferko irodalmi munkássága többszörösen kapcsolódik Pilisszentlászlóhoz.

A Jánosik kocsma elnevezésével viszi a népi hős, Juraj Jánosik emlékezetét. Erről a legendás személyről az egyik legjobb - legszebb regényt éppen Milan Ferko írta.

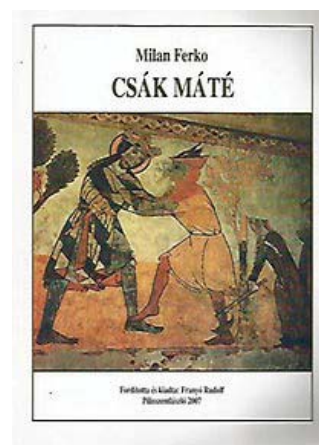
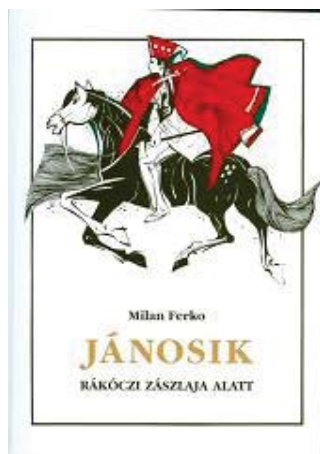
Franyó Rudolf fordította át magyarra és tette nyilvánosan hozzá hozzáférhetővé. Történt ez 2006-ban. A Pilisszentlászlón lakók többsége ismeri saját falujának történelmét. Azon a helyen, Kékesen, ahol a pálosok kolostora állt (a jelenlegi

templomnál) 1307 novemberében találkozott Csák Máté Gentilis pápai legátussal.

Ezt az eseményt írta le Milan Ferko a Trencsényi Csák Máté c. regényében. Ezt a regényt is Franyó Rudolf fordította le és adta ki. Hasonlóan tette magyar nyelven is olvashatóvá Milan Ferko irodalmi alkotásaiból - Szent István koronájának elrablása és a Királyi bosszú... melyeknek témája a közeli Visegrádon történt.

Milan Ferko sokszor látogatott Pilisszentlászlóra. Nagyra tartotta a községet, amely tiszteli saját történelmét és lakóinak szorgalmát. Nagyra értékelte Franyó Rudolffal való barátságát. Saját irodalmi alkotásai által Pilisszentlászló „belekerült” a történelembe. Kevés van már a szinte elfeledett községek közül, amelyek rákerültek az irodalom oldalaira. Oldalaira a jó irodalomnak! Nagyon sokat tett a magyar – szlovák kölcsönös megértés –(porozumenie) érdekében. Milán Ferko munkásságával nagyban hozzájárult Pilisszentlászló népszerűsítéséért.

Mária Vavreczká

Szlováksággal közös szavaink

„D – E”-vel kezdődő szavak

damask = damaszt, datľa = datolya, datuvat = dátumozni, dátum = dátum, decko = gyerek, defekt = defekt, dekáda = dekáda, dekan = dékán, dekorácia = dekoráció, delegácia = delegáció, delikvent = delikvens, depo = depó, deportovat = deportálni, detský = gyerekes, destilovat = desztillálni, deviza = deviza, diktovat = diktálni, dispecer = diszpécser, diverzant = dezertőr, doska = deszka, darabont = darabant, dokument = dokument, dolár = dollár, doktor = doktor, dóm = dóm, dotovat = dotálni, draho = drágán, drahota = drágaság, dráma = dráma, dramatický = drámai, dramatizuje = dramatizál, drat = koptatni, dražie = drágul, dres = dressz, drezura = dresszúra, drien = derék, drotárstvo = drótosság, drotár = drótos, drôt = drót, drúk = dorong, dukát = dukát, Dunaj = Duna, dupot = dobogás, dyňa = dinnye, dynamický = dinamikus, dinamo

= dinamó, dynastia = dinasztia, džem = dzsem, džentrik = dzsentrí, džez = dzsesz, dževovy = dzsesszes. džungla = dzsungel, džuz = dzsúz, eben = ében(fa), eden = éden, Edita = Edit, Eduárd = Ede, egres = egres, Egypt = Egyiptom, ekzéma = ekcéma, ekológia = ökológia, elegantný = elegáns, elektraren = elektromos erőmű, elektrický = elektromos, Elena = Ilona, elips = elipszis, embargo = embargó, ementálsky = ementáli (sajt), emigrácia = emigráció, encyklopedia = enciklopédia, energia = energia, enegický = energikus, epický = epikus, epigram = epigramma, epigramatik = epigrammaköltő, epika = epika, epilóg = epilógus, epizoda = epizód, epos = eposz, Ernest = Ernő, erotický – erotikus = erotika, esej = esszé, esesák = SS katona, eskimák = eszkimó, esperanto = eszperantó, estetický = esztétikai, Estónsko = Észtország, Etela = Etel, éter = éter, etika = etika, Etiopia = Etiópia, evolúcia = evolúció atkd. A tak dalej, és így tovább.

Franyó Rudolf

Egy küzdelmes, példaértékű keresztény élet vége

Ismét kevesebben lettünk

2015. novemberében búcsúztunk el örökre Dombai Andrásné, Julis nénitől.

Igen kedves szomszédom, Julis néni földi életének befejeztével nem csak őslakosságunk, de a példaértékű keresztény életet vallók létszáma is csökkent.

Kedves Julis néninek, igen nehéz küzdelmes élete volt. Közvetlenül a nagy háború után 1921 karácsonya előtt született. A két háború közötti nehéz ínséges időkben cseperedett eladósorba. Alig egy éve esküdt Dombai Andrásval, akivel boldog házasságban éltek. Miután kitört a második világháború az amúgy is nehéz megélhetést a háborús nélkülözések még jobban fokozták.

Nagyon sokat mesélt nekem ezekről, az időkről: - A mai kényelmes életet élők, nem is tudjuk felfogni, elképzelni, mennyi szenvedést, gyöttrődést

kellett elviselniük a megélhetésért az akkori kor embereinek.

Az asszonyok a férfakkal együtt vettek részt az erdei munkáknál. Együtt vágták fűrészelték a térdig érő hóban a fát. A télre való tüzelőt az asszonyok a hátukon hordták haza. Nyáron ugyanúgy segédkeztek az aratásnál és egyéb munkáknál. A férfierőt kívánó munka után az otthoni munkák és a gyereknevelés is derék asszonyainkra hárult. Ezt a nehéz kegyetlenül küzdelmes életet férjének katonai behívója még nehezebbé, reménytelenebbé tette. Az állandó stressz, hogy mikor érkezik „a hazáért hősi halált halt” levél. András megúsza a háború poklát, de szenvedése ezzel még nem ért véget. Szovjet

fogságba esett és több mint egy évvel a háború befejezése után került vissza kétgyermekes családjához. A háborús éveket követően Julis

néni a nagyon szorgalmas férjével három gyereket nevelvén, építették fel családi házukat. Ezután borzalmas tragédia sújtotta a családot:

- katonakorú fiuk, Vilmos István, hadgyakorlat közben a Dunán való átkeléskor vízbefűlt. Alig tudták még szívükben feldolgozni ezt a borzalmas tragédiát, a három évvel később született József szenvedett nagyon súlyos munkahelyi balesetet.

Ezzel sajnos még nem érték véget, a családot sújtó tragédiák. A szorgalmas családfő, az áldozatkész édesapa, házasságkötésük 31. esztendejében, a háborúban, de főleg az orosz fogságban szenvedett nélkülözések következtében szerzett gyomorfekély 54 évesen a sírba vitte. Mindörökké elhagyta szeretteit. Julis néni a tragédiák sora után, az unokáiban talált vigasztalást. Sajnos unokái édesapja, a szeretett vő, lánya hűséges férje, Gyurika, akivel igen nagy barátságban voltam, mint Gépkocsivezető, közúti balesetet szenvedett, mely halálát okozta.

Julis néni ilyen borzalmas megpróbáltatások után sem veszítette el Istenbe vetett hitét, még akkor

sem, mikor hat évvel ezelőtt második fiát is eltemette. Nem veszítette el hitét, sőt inkább a hite segítette őt abban, hogy el tudta viselni a sors reá mért csapásait.

A keresztény vallásúakhoz méltón, türelemmel viselte el betegségét. A példaértékű keresztény élet példaértékű hittel ért véget.

Üresen maradt a templomi ülőhelye, amelyen ülve évtizedeken át, vett részt a szentmiséken.

Ki tudja, akad - e majd közöttünk olyan, aki ennyi sorscsapást követően is megtartja Istenbe vetett hitét, és keresztény értékrendjét.

Kedves Julis néni, küzdelmes életed után nyugodjál békében. Legyen neked könnyű a pilisi föld, melyet annyira szeretted.

A gyászoló család nevében engedjék meg Tisztelt olvasóim, hogy megköszönjem mindazok részvételét, akik elkísérték Öt utolsó útjára, a pilisszentlászlói temetőben.

***Kit életen át annyira szeretünk,
Nem lehet többé soha mellettünk.
Teste a földben, lelke az égbe szállt
Minket egy életen át, kísér a gyász.***

Franyó Rudolf

Tisztelt Elnök úr, kedves barátom!

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete 2015 november 24-én KÖZMEGHALLGATÁST és képviselő-testületi ülést is tartott.

Az Mötv rendelkezései szerint a jegyzőkönyveket 15 napon belül kell elkészíteni.

Tekintettel arra, hogy a Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testülete 2015 december 8-án tart közmeghallgatást, kérem szíves intézkedését a Szlovák ülések jegyző könyveinek elkészítése és honlapon történő közzététele tárgyában.

*Köszönettel:
Dombai József*

Hírek a községházáról

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő testülete 2015. november 24-én ülést tartott.

Jelen lévő képviselők: Tóth Attila polgármester, Kiss Mónika alpolgármester, dr. Illés György alpolgármester, Hicsák János, Oetkó Gábor és Rudolf János képviselők.

Hiányzott: Vanyák Imre alpolgármester.

Hivatalból jelen voltak: dr. Gerendás Gábor jegyző, Barha Enikő, Tamás Attiláné pénzügyi munkatárs.

Tóth Attila üdvözlő szavait követően az ülés kezdetét vette.

A 15 napirendi pontot egyhangúlag elfogadták.

1. Tájékoztató két ülés között történt eseményekről

A polgármester röviden ismertette az eseményeket.

Dombai József lakos: kifogásolta, hogy KEOK beruházás keretén belüli három építkezésen nem találhatók a kötelező információs táblák.

A beszámolót a Képviselő-testület egyhangúlag elfogadta.

2. Jelentés a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról.

Hét határozat végrehajtása megtörtént. További négy határozat végrehajtása még nem történt meg.

A jelentés egyhangúlag elfogadva.

3. Előterjesztés az önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 2/2015. (II. 13.) önkormányzati rendelet III. Negyedévi végrehajtásáról.

Dr. Illés György alpolgármester: nagyon impolnálónak találta az előterjesztésben szereplő adatokat.

Tamás Attiláné pénzügyi munkatárs információja szerint 20 millió 480 ezer forint van jelenleg tartalékban.

Az előterjesztés egyhangúlag elfogadva.

4. Előterjesztés az önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 2/2015. (II. 13.) önkormányzati rendelet módosításáról.

Polgármester ismertette az előterjesztést.

A Képviselő-testület az előterjesztést egyhangúlag elfogadta.

5. Előterjesztés Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testületének a szociális tűzifa támogatás helyi szabályairól szóló .../2015. (...) önkormányzati rendelet elfogadásáról.

Polgármester ismertette az előterjesztést.

Rudolf János képviselő: előadta, hogy a tavlyi rendelet alkotásnál megbeszélték, hogy ez a rendelet ilyen formában nem jó, mert a tapasztalat az, hogy így nem segítenek senkin. Megállapodtak, hogy idén változtatnak rajta. Viszont idén megint ugyanazt a típusú rendeletet fogják jóvá hagyni, mint tavaly. Véleménye szerint egy kosár fa nem segít senkin. Javaslat, hogy segítsenek 1 vagy 2 családon, szűkítsék a jogosultak körét.

Hicsák János képviselő: javasolta, hogy a térjenek vissza erre témára a januári Képviselő-testületi ülésen. Majd akkor próbálják értelemesen szűkíteni a kört.

21 hozzászólás, javaslat után 4 igen, 2 tartózkodással megszületett egy komolyabb ingatlan adásvételről is nagyobb szövegtartalmú rendelet,

Amelynek lényege, hogy 2015. január 15. lehet kérvényezni a tűzifát, amit az önkormányzat a megszokott módon fog 2016 február 15. kiszállítani.

6. Előterjesztés a Vadvirág Napköziotthonos Óvoda alapító okiratának módosításáról

A két oldalas napirendi pont lényege az, hogy a helyi szlovák önkormányzattól is javaslatot kértek az Napköziotthonos Óvoda elnevezéséről.

A szlovák önkormányzat javaslata: Pilisszentlászlói Magyar-Szlovák Vadvirág óvoda.

Ezzel szemben a további javaslatok: Pilisszentlászlói Vadvirág Óvoda. Pilisszentlászlói Vadvirág Napköziotthonos Óvoda.

A Képviselő-testület 13 hozzászólás után egyhangúlag úgy határozott, hogy később fog határozni!

7. Előterjesztés a Városi Szolgáltató Nonprofit Zrt.-vel kötött hulladékkezelési közszolgáltatási szerződés módosításáról.

Tóth Attila polgármester: ismertette az előterjesztést. Kérdés, hozzászólás nem lévén

szavazásra bocsátotta a határozati javaslatot, amit a Képviselő-testület egyhangúlag elfogadott.

8. Előterjesztés vis maior pályázat tárgyában

Tóth Attila ismertette az előterjesztést.

A Képviselő –testület 5 igen, 1 nem szavazattal megbízta a polgármestert, hogy vis maior támogatás felhasználásával kapcsolatban intézkedjen.

9. Előterjesztés a Dunakanyari Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat Intézményfenntartó Társulás társulási megállapodásának módosításáról.

Tóth Attila az előterjesztés ismertetését követően előadta, hogy mindenképpen el kell fogadni a társulási megállapodást. Gyakorlatilag a társulás az Önkormányzatot 2016-ban anyagilag nem terheli.

A Képviselő-testület felkérte a polgármestert a módosított Társulási Megállapodás aláírására.

10. Előterjesztés a 2016. évi belső ellenőrzési tervről.

Tóth Attila polgármester ismertette az előterjesztést, amit a Képviselőtestület egyhangúan elfogadott.

11. Előterjesztés az önkormányzat 2016 . évi munkatervének meghatározásáról

Tóth Attila polgármester ismertette a határozati javaslatot, amit a Képviselő-testület szintén egyhangúlag elfogadott.

12. Előterjesztés Pest megye önálló NUTS 2 régióvá válásának kezdeményezéséről

Előadó: Tóth Attila: ismertette az előterjesztést, majd átadta a szót Kiss Mónika alpolgármesternek.

Kiss Mónika alpolgármester: előadta, hogy már 2004 óta több kezdeményezés is történt, de ezek nem haladtak előre. Pest megye olyan hátrányokat szenved azáltal, hogy a közép magyarországi régióban van, hogy most újra kezdeményezték a leválást. De ez már eső után köpönyeg, mert a 2014-2020- as pályázati ciklus le van zárva., hiába történik meg ez a jóváhagyás, csak 2018-tól fog önálló régiónak minősülni Pest megye, de mindenképpen meg kell történnie.

A Képviselő-testület, a határozati javaslatot 6 igen szavazattal elfogadta.

13. Előterjesztés a 2016/2017. évre vonatkozó általános iskola felvételi körzethatár kijelölésének véleményezéséről

Tóth Attila polgármester ismertette az előterjesztést: mely szerint az általános iskolai körzethatárt változtatás nélkül a 2016-2017 tanévre elfogadja, a Képviselő-testület 5 igen, 1 tartózkodással jóváhagyta.

14. Tájékoztató a 2015. III. negyedévi adóbevételek, hátrálékok alakulásáról

Előadó: Tóth Attila polgármester: előadta, hogy a táblázat szerint a pótlék 1,4 millió forint körül van, az iparüzési adóhátrálék 3,5 millió forint körül.

Tóth Attila polgármester: egyéb kérdés, észrevétel nem lévén a nyílt Képviselő-testületi ülést 19.18 órakor bezárta. A következő napirendi pontokat zárt ülésen tárgyalta a Képviselő-testület. **A fenti leírás, csak rövidített kivonata a 19 oldalas jegyzőkönyvnek.**

KÖZMEGHALGATÁS

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő – testülete 2015 november 24-én 16.45 órai kezdettel közmeghallgatást tartott.

Franyó Rudolf elnök köszöntötte a megjelent képviselőket, a hivatal dolgozóit, valamint a közmeghallgatásra érkezett helyi lakosokat.

Soláry Józsefné lakos: Az iskola udvarán lévő hősi emlékmű főtérre való áthelyezés lehetőségeit vetette fel.

Franyó Rudolf elnök: a javaslattal egyetértett, de igen nagy sajnálattal közölte, hogy a nemzetiségi önkormányzatnak szűkös az anyagi kerete. Ugyanakkor kifejtette, hogy nem a szlovák önkormányzatnak feladata a hőseink emlékművének áthelyezése. Nemes szándékú felvetés, meg lehetne oldani társadalmi munkában, de ahhoz is anyagi fedezet szükséges.

Soláry Józsefné lakos: felháborítónak tartotta, hogy nem tartják tiszteletben az emlékmű környékét.

Franyó Rudolf elnök: egyetértett az előtte szólóval. Tájékoztatta, hogy beszélt már erről a

polgármester úrra is, aki szerint lehet nem is kellene áthelyezni az emlékművet, hanem ki kellene bontani a körülötte lévő kerítést. Az emlékmű áthelyezése többre kerülne.

Dombai Gáborné képviselő: előadta, hogy régen is ott állt a szobor, ahol most, csak az iskola udvara felől el volt kerítve. Most is úgy kellene, és akkor az utca felől meg lehetne közelíteni.

Franyó Rudolf elnök: Az iskola felőli kerítés, még nem megoldás. Az utca felőli kerítés kibontását is el kell végezni. Ezenkívül az iskolaudvar felől egy kiskaput kell hagyni, hogy ünnepek alkalmával az udvar felől is megközelíthető legyen.

Soláry Józsefné lakos: a főtér rendezetlenségéről beszélt.

Franyó Rudolf elnök: tájékoztatta, hogy nemcsak tényleges fizikai munkával jár a szobor áthelyezése, hanem hatósági eljárással is engedélyeztetni kell.

Soláry Józsefné lakos: hiányolta a közmeghallgatásról a magukat szlovákoknak valló lakosokat.

Franyó Rudolf elnök: megjegyezte, hogy a nagy önkormányzati Képviselő-testületi ülésen is kevés lakos jelenik meg.

Dombai József lakos: hiányolta a polgármestert és a Képviselő-testület tagjait, mert megítélése szerint ez a távolmaradás a magukat szlováknak valló 227 ember arcucsapása.

Dombai Gáborné képviselő: tájékoztatta, hogy az emlékmű áthelyezéséről, már az önkormányzat is tárgyalt..

Dombai József lakos: többek között kifejtette, hogy a község jelenlegi vezetői nem törődnek azzal, hogy van ebben a faluban egy őslakosság. Nem tudja, mivel foglalkoznak a falu vezetői, képviselői, ez egy nagy kérdőjel számára. Valamilyen szinten az összlovákságnak elvették az életterét, az iskolát, az óvodát.

A nemzetiségi önkormányzatnak az lenne a feladata, hogy ez ellen erősen tiltakozzon.

Franyó Rudolf elnök: az igaz, hogy itt laktak 300 éve, de még az elő őseik is magyar földön laktak, nem disszidensek, hanem a jobb megélhetés reményében lejjebb húzódtak, költöztek egy adott országon belül. Tehát országhatárt nem sértettek. Nagyobb becsületet kellene adni annak a 230 embernek, akik szlováknak vallották magukat, mert

ők nemcsak a szlovák önkormányzatra szavaztak, hanem a nagy önkormányzat képviselőire is. Ez nagy szó, mert a létszám a választó joggal rendelkezők jelentős százalékát teszi ki. Ezt a 230 embert, azért nem veszik semmibe, mert fel merték vállalni anyanyelvüket?

Dombai József lakos: méltó helyre kell tenni az emlékművet, nem olyan helyre ahol meggyalázzhatják. Neki támasztják az emberek a kerékpárjaikat

Hornyák Józsefné elnökhelyettes: a nyáron tartott falurendezyenyen alig volt pilisszentlászlói lakos. Ugyanakkor kifejtette, hogy több településre járnak fellépni, máshol sincsenek helyi emberek a programokon.

Dombai Gáborné képviselő: A nemzetiségi önkormányzat minden helyi rendezvény főszervezője

Soláry Józsefné lakos: három alpolgármester van ebben a kis faluban, legalább az egyik megjelenhetett volna az ülésen.

Franyó Rudolf elnök: szintén hiányolta a polgármestert a nemzetiségi közmeghallgatásról. A 230 magát szlováknak valló lakos is szavazott a település önkormányzat képviselőire a választáskor, ezért megtisztelhetett volna a polgármester a nemzetiségi közmeghallgatást a jelenlétével. A másik, hogy elkészítették a szlovák- magyar naptárt, de nem tudnak mindenkinek adni, aki kért. Még mindig nem kapták meg a testületileg nagy „csindradattával“ megszavazott 114 ezer forintot. Franyó Rudolf megszervezte, hogy tudjanak kiadni még több kalendáriumot, de a polgármester válasza sem méltatta. Ezzel több magyarajkú lakos szerint is megosztotta a falu lakosságát!!!

Dombai Gáborné képviselő: Ismertette a nemzetiségi önkormányzat jövő évi sokrétű programját.

Franyó Rudolf elnök: kifejtette, hogy szlovákságunk fenntartása nem minden esetben pénz kérdése.

Hornyák Józsefné elnökhelyettes: ismertette, hogy ebben az évben számos település hívta meg őket vendégszereplésre. Anyagi nehézségek miatt azonban külön külön nem bírják visszahívni őket. Ezért rendezik a nagy szlovák napot, hogy a meghívásokat így tudják viszonzni.

Dombai József lakos: véleménye szerint a nemzetiségi önkormányzat megszervezi a

programokat és aztán a nagy önkormányzat összemosza az ő programjaikkal. Aztán ők aratják le a babérokat.

Dombai Gáborné képviselő: ez ellen tiltakozott.

Dombai József lakos: szerinte arányaiban több pénzt kellene kapnia a szlovák nemzetiségi önkormányzatnak, mert az általuk szervezett programok sokkba kerülnek.

Hornyák Józsefné elnökhelyettes: a Polgármester mondta nekik, hogy kérjenek pénzt az idei szlovák nap megszervezéshez és lebonyolításához. A levelet megírták, de már késő volt, mert a Képviselő-testület nem tudta megtárgyalni. Ennek már fél éve, de pénzt a mai napig nem kaptak. Gyűlésből pedig volt elég.

Franyó Rudolf elnök: ennek ellenére keresni kell a nagy önkormányzattal való szorosabb kapcsolatot.

Megköszönte a közmeghallgatáson való részvételt, az ülést 17.26 perckor bezárta.

SZLOVÁK NEMZETISÉGI ÜLÉS

A Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat a közmeghallgatást követően 17.30 órai kezdettel ülést tartott.

Franyó Rudolf elnök, a megjelentek köszöntése után megállapította, hogy az ülés határozatképes, majd ismertette a napirendi pontokat.

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete 3 igen szavazattal a napirendet elfogadta.

1. napirendi pontként: a 2015.évi költségvetésének III. negyedéves végrehajtását, valamint az 1/2015. nemzetiségi önkormányzati határozat módosítását egyhangúlag elfogadta.. Ezt követően Franyó Rudolf elnök javasolta, hogy az óvoda alapító okiratának módosításával kapcsolatos előterjesztés előtt, ugyancsak az óvodával kapcsolatos kérdést tárgyaljanak.

2. Egyebek

Franyó Rudolf elnök felolvasta **Ferencsák Annamária** intézményvezető levelét.

Az intézményvezető levelében azzal a kéréssel fordult a Képviselő-testülethez, hogy a Békéscsabáról ideköltözött kolléganőnek a lakhatás megsegítésére vállaljanak részt kiadásaiban.

Franyó Rudolf elnök: előadta,

- hogy a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat a települési önkormányzat költségvetésének 1%-val sem gazdálkodhat, ebből oktatási célokat nem tudnak támogatni.

- Megkérdezte, hogy miért kellett még egy szlovák nyelvű óvónőt fölvenni, mikor a jelenleg szlovák nyelvet oktató óvónő nemrég végzett a Pázmány Péter Katolikus Tudományegyetemen szlovák szakon.

- A szlovák nyelvoktatás nem a helyi szlovák önkormányzat feladata, hanem az államé és az önkormányzaté.

- Az igen szerény költségvetéséből, ha csak havi 30 ezer forintot adna a szlovák önkormányzat, nem maradna pénzük semmi másra.

- Jelezte, hogy a levelet nem hivatalosan kapta.

- Mikor Békéscsabán volt könyvbemutatója, az új óvónőnek az anyukája beszélgetett vele. Szerinte a lányát félre vezették Pilisszentlászlón, mert abból a fizetésből, amit kap, nem tud megélni. Valaki felelős ezért!

Dombai Gáborné képviselő szerint az intézményvezetőnek is el kellett volna jönnie a gyűlésre és személyesen elmagyarázni, hogy mi a helyzet és mit szeretnének.

Hornyák Józsefné elnök-helyettes: a polgármesternek is el kellett volna jönnie.

Dombai Gáborné képviselő véleménye ha az óvoda vezető szeretne valamit, tisztelje meg őket a jelenlétével. Így nem tudnak segíteni nekik.

Franyó Rudolf elnök: szavazásra tette fel a kérdést.

A Képviselő-testület 2 nem és 1 tartózkodással a kérelmet elutasította.

3. Előterjesztés a Vadvirág Napköziotthonos Óvoda alapító okirat módosításáról.

Előadó: Franyó Rudolf nemzetiségi önkormányzat elnöke ismertette az előterjesztést és javasolta, hogy az óvoda elnevezése a Pilisszentlászló Magyar-Szlovák Vadvirág Napköziotthonos Óvoda legyen.

A Képviselő-testület a határozati javaslatot 3 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Több napirendi pont nem lévén, az elnök az ülést 17.54 órakor bezárta.

A kivonatokat készítette: Franyó Rudolf

Mikulás

A gyerekek nagy öröme a tavalyihoz hasonlóan idén is megrendezésre került a Mikulás napi rendezvény. A mostani Mikulások talán nem is Lappföldről járnak. A felmelegedés miatt tavaly is lovas szán helyett krampuszok által húzott kerek

kocsin érkezett messzi északról a Béke utcán át, került községünk központjába. A türelmetlen gyermekek, megsejtve érkezését, eléje futottak. Sajnos idén sem örülhettünk a hajdani Mikulás-napi hóesésnek, de idén legalább nem esett az eső. A kétszázötven fő körüli gyerekcsoporthoz legalább ugyanannyi felnőtt gyűlt össze. Fogyott a meleg tea, forralt bor és a sütemények. Már a Mikulás megérkezése előtt is szólt a zene, és énekszóval várták a gyerekek a Mikulást, aki minden gyermeket megajándékozott. A gyerekek a Télapóval és a krampuszokkal együtt játszottak. A tavalyihoz képest nem volt felfogadott fotós. Ezt a feladatot Ház Emike látta el, akinek köszönhetően én is kaptam egy fotót, amely itt látható. **Köszönet mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult ehhez a csodálatos estéhez!**

A Mikulás történelmi háttere

Szent Miklós története és hagyománya a LEGENDA AUREA – ban fennmaradt legendákból épült fel. A szent legendája szerint a püspök városában egy szegény embernek három leánya volt, akiket megfelelő hozomány nélkül nem tudott férjhez adni. Így az a sors várt rájuk, hogy hajadonok maradnak. Miklós, a myrai püspök elhatározta, hogy segít rajtuk, de szerénységből ezt titokban tette. Az éjszaka leple alatt egy-egy arannyal telt erszényt tett a szegény ember ablakába. Egyes változatok szerint ezt három egymást követő éjjelen tette. Más írások szerint három egymást követő évben. A harmadik esetben a nagy hideg miatt az ablak zárva volt. Miklós püspök ekkor felmászott a tetőre és a nyitott kéményen át dobta be az aranyat, a harmadik lány éppen akkor kötötte fel harisnyáját száradni a kémény alá. A keszkenőbe rakott arany éppen behullott a harisnyába. Mindkét változat szerint az apa a harmadik alkalommal megleste az

adakozót, hogy megköszönje neki az ajándékot, de Miklós azt mondta, hogy egyedül Istennek tartoznak köszönettel.

A magyar nyelvterületen Mikulás alakjára használatos Télapó elnevezés csak az 1950-es évek óta terjedt el. Ezzel a szocializmusban tévesen összemosták a különböző kultúrkörök hagyományait. A képzeletbeli ajándékosztó alakjának elnevezésére régóta használt „Mikulás” elnevezés 1856-tól ered. Egy olyan népi mesealak, aki

december 6 – án, Szent Miklós napján megajándékozta a gyermekeket. A Mikulás szó szláv származású, maga az ajándékozás szokása pedig osztrák hatásra terjedt el a magyar családoknál. A Mikuláshoz köthető magyar néphagyomány már megváltozott, addig, amíg a két világháború között a Mikulás alakja a mennyben élt, a gyerekeket az égből figyelte, segítői pedig manók, angyalok voltak addig ma már inkább elterjed az a nézet, a Mikulás a mi jószágos Mikulásunk megfelelője, a Lappföldön él, szánját rénszarvasok húzzák, a segítők pedig általában elmaradnak mellőle.

Idősek napja Pilisszentlászlón

2015. December 11.

Az Önkormányzat az eddigi hagyományt megőrizve, idén is megszervezte az Idősek Napját. Az idei ünnepély az új szlovák házban került megrendezésre. Sokan eljöttek, közel százan foglaltunk helyet a szépen megterített asztaloknál. Pintér Mónika tájékoztatóját követően Tóth Attila köszöntőjében a hagyományok, és időseink megbecsülését hangsúlyozta.

A műsor a Vadvirág Óvoda gyermekeinek, magyar – szlovák nyelvű dalok éneklésével vette kezdetét. Később óvodásaink előre húzódva, helyet adtak a Nefelejcs énekkarunknak, majd együtt énekeltek.

Miután az elfáradt gyermekek pihenésre elvonultak, énekkarunk adta elő repertoárját.

A Wardolf iskola tanulói szintén szépen felkészülve kedveskedtek az időseknek.

Amíg Elsik Vilmosné, Margitka, férjével, Elsik Vilivel a szent esti hagyományörző vacsorára készült, Petkó Mónika ügyesen megszerkesztett „ki tud többet Szentlászlóról” műsornak is beillő kvíz kérdésekkel szórakoztatta a kedves vendégeket.

Majd következett Margitka és Vili, akik a hajdani szokásoknak megfelelően az Ádám-Éva napi szentvacsorát adták elő szlovák nyelven.

Dombai Gáborné Jutka szép szavalattal nagyon megható verset adott elő. Hornyák Józsefné, Manyika annyira átszellemülve szavalt, hogy nem csak saját magát, de szinte, szinte a hallgatóságot is sírva fakasztotta.

A szívhez szóló érzéki szavalatokat követően igen kedves szentendrei barátaink következtek, akik művészi szinten szórakoztatták a megjelenteket.

Ügyes rendező asszonyaink ekkor már elkezdték hordani a szépen megterített

asztalokon lévő tányérokba való Ház Imre főszakács és segítő asszonyaink által remekül sikerült bográcsgulyást.

Nemsokára a gulyáson kívül sok finom italtól és különböző finom süteménytől roskadoztak az asztalok.

Köszönet minden szervezőnek, közreműködőnek, segítőnek, fellépőnek, szentendrei vendégeinknek, az önkormányzat munkatársainak, az énekkarnak és a tevékenyen résztvevő szlovák önkormányzati képviselőknek. Szomorúan kell azonban leírnom, hogy a résztvevő nyugdíjasaink közül szinte mindenki hiányolta választottait, azaz a távollévő képviselőket. Sajnálatos, sőt etikátlan, hogy nem követték Tóth Attila polgármesterünk és dr. Illés György alpolgármesterünk példáját!

„... Az én kedves kis falumban Karácsonykor...” (Ady Endre: Karácsony)

A Pilisszentlászlói Vadvirág Óvodában gyerekek, óvó nénik, szülők, nagyszülők együtt várták a Mikulást. Énekel, izgatottan. Várták és a Mikulás szent Miklós ruhájában bekopogott.

Fehér szakállával, bíbor ruhájával, nagy csizmájával, püspöksüvegével, kis kereszttel a nyakában, pásztorbotjával, tele puttonyával. Benne a sok kis csomaggal. A csillogó szemű kisgyerekek áhítatos, szép varázslatba kerültek. Ebben az ámulatban ki-ki maga vehette át ajándékát.

Ebben a bűvöletben ők is adtak ajándékokat az öreg Mikulásnak és szüleiknek is: énekelték szépen csengő dalaikat, magyarul és szlovákul, ahogy a kedves óvó nénik tanították.

Ők még nem tudják, de dalaik két nyelven, igazibb és nagyobb értékek, mint amit kaptak a Mikulástól. Csak éltesse tovább - kicsi és majd felnövekvő életükben is!

Számukra, mindannyiunk számára, advent idején, Jézus születéstörténetének első nagy ünnepe a Miklós nap.

Ne északi tájakról, ne a Cocakolás palackokra nyomott vagy a múlt század ötvenes éveiben ránk erőltetett télapóról, legyen szó!

Nem tudják, hogy a szlovák nyelvből átvett szavunk a Mikulás szent Miklós püspököt nevesíti. Legyünk, legyenek rá büszkék! Mi felnőttek, pedig vigyázzunk, hogy ne keveredjen, hanem előhírnöke és ne helyettesítője legyen a bennünk, bennük megszülető kis Jézusnak!

„Miklós püspök egykor régen,
Segített a szegény népen.
Őt dicséri koldus, árva.
Emlékezzünk jóságára!

Ajándékos kedves szentünk,
Példaképpen járt előttünk.
Emlékére adnak nekünk,
Sok jót, amit kíván szívünk”

A kicsiny gyerekek után, - teljesség nélkül, - néhány gondolatot a községünkben hagyományossá vált, nyugdíjasoknak szervezett kedves, adventi ajándékról, együttlétről.

Itt is a vadvirág ovisok énekelték nekünk két nyelven karácsonyt köszöntő dalocskákat.

Milyen szép volt, hogy ezután együtt énekelték nagymamáikkal a Nefelejcs Népdalkör tagjaival. Jó lenne, ha nagyiskolás korukban is folytatnák ezt a szép közösséget!

A Waldorf iskola néhány tanulója is bemutatta zenés, mozgásos énekeit. Köszönet, ragyogásukért. Gyerekkorunk karácsonyt köszöntő - helyi szlovák - népszokásával örvendeztettek meg a Nefelejcs Népdalkör tagjai. Várom, hogy mikor járnak majd barátok, rokonok, szomszédok újra házról-házra, szobák sarkába diót szórva. Énekelve, hogy karácsonyra a lelkünk is fényesedjen ki. Ne felejtjük el, aki énekel, kétszeresen imádkozik. Köszönet a szervezőknek, közreműködőknek.

Pilisszentlászlón, 2015 karácsonya előtt. Kejő.

TÁJÉKOZTATÓ

Tisztelt Olvasók!

Igen nagy tisztelettel köszöntök mindenkit aki immár a tizenhetedik számát olvassa a KÜRTÖSNEK. Ezen soraimmal is szeretném megköszönni minden kedves olvasómnak a türelmét melyet újságom olvasására szánt. Mint azt tapasztalhatták is nem csak írtam, szerkesztettem, kiadtam, az eddigi példányokat, de magam is hordoztam utcáról – utcára, házról-házra.

Nos, a széthordással kapcsolatban szeretném tudatni minden kedves olvasóval, hogy 2016 januárjától nem tudom már a terjesztést is magamra vállalni. A terjesztés költségén, viszont további jelentősebb mennyiségű példányt tudok kiadni, ezért azzal a tiszteletteljes kéréssel fordulok olvasóimhoz, hogy a következő példányokat, minden hónap 15-től a JÁNOSÍK-ban lehet átvenni. Természetesen, az újság nem csak személyesen vehető át.

A KÜRTÖS-ről még annyit, hogy most már közel ötszáz példányban jelenik meg.

Ehhez érdekességgént hozzáfűzném, hogy az országos

ludové Noviny –ból alig négyszáz példány kerül ki a nyomdából.

A KÜRTÖS-t, nem csak a környező, és távolabbi településeken, de számos országban is olvassák. Ezzel kapcsolatban megkértem Tóth Attila polgármester urat, hogy legalább a terjesztésben segítsen, de kérésemet, azzal, hogy a KÜRTÖS nem az ÖNKORI lapja a leghatározottabban elutasította.

Valóban egyetértek azzal, hogy nem az Önkormányzat lapja, de SZÜLŐFALUM híreit hordozza szét a nagyvilágban.

Az elutasítást neheztelés nélkül tudomásul véve, még a testvértelepüléseinknek is magam csomagolom és a saját költségemen póstázom.

Kérésem elutasításán csak mosolyogni tudok, tehát íme egy kis HUMOR.

HUMOR

MENNYI AZ IDŐ

János bácsi Jankó fiával követ termel az erdőben. Delet sejtve odaszól a közeli kötömbbel kínlódo fiához:

- Eridj Jankó a hátikosárhoz hozd ide a demizsont és nézd meg hány órát mutat a vekker. Jankó rögtön lerakta kőhasító szerszámjait és igyekezett a demizsonhoz. Miután meghúzta a borosüveget, megnézi az órát, és átkiáltott édesapjának:
- Édesapám tíz perc múlva lesz dél.
- Nem azt kérdeztem, mennyi lesz, hanem most mennyi! – kiáltott vissza mosolyogva édesapja.

KORÁNKELÉS

A nyári szünidő végén, az első tanítási napon, az osztályfőnök, érdeklődik a gyerekektől, ki mit csinált, merre járt a szünidőben. Bélára kerül a sor, aki gyakran szokott késni reggelente:

- Nos, Bélus aztán kialudta e magad a szünidőben
- Én bizony igen. – válaszolja Béla.
- Az, nagyon jó, és mikor keltél ki az ágyból?
- Amikor a nap besütött az ablakon.
- Húha, olyan korán?
- Á, dehogy az én ablakom délre néz.

KICSIT HALKABBAN

Gizi néni, a nagy mesemondó, unokája ágyánál ült és mesét mondott. Az unoka egy ideig figyelt, aztán megszólalt:

- Nem tudnál egy kicsit halkabban mesélni? Úgy szeretnék már aludni.

ESZPERANTÓ ORSZÁG

Az 1970-es években gyakoriak voltak a eszperantó nyelvi táborozások.

Iskolakezdekéskor az osztályfőnök megkérdezi Bélát:

- Aztán tanultál e valamit eszperantóul, a kéthetes nyári táborban? Béla bizony nem volt a táborban, de azért kivágta magát:

- Ó én egész nyáron Eszperantóban voltam a rokonoknál.

VIDEÓ

Az 1970 – es években még ritkaság számba ment a videó, csak a kamionosok által behozott videókhoz lehetett hozzájutni, általában a piacokon.

- Nagymama, holnap megyünk a piacra videót venni. – dicsekedett a nagyinak Gézuka.

- Vegyetek, amit akartok, de én biztos nem fogom etetni...

SZEMÉSZETEN

Gizi néni lement Szentendrére, a szemészetre. Szemorvos, aki jól ismerte őt a humoráról megkérdezte:

- Lát engem Gizi néni?

- No, ne vicceljen már kedves doktor úr! Hogyne látnám.

- Háttakkor minek jött ide?- kérdezte mosolyogva a szemorvos.

A LAKÓKOCSI

Az 1970 –es években, amikor még üzemelt a leányfalui cemping történt.

A közlekedési rendőrszolgálat megállított egy hátsó világítás nélkül közlekedő személygépkocsit:

- Uram, mi van a hátsó lámpákkal? Vezető kiszáll

a kocsiból, hátramegy, majd a fejét fogva felordít.

- No, csak nyugodtan, hiszen semmi olyan nem történt, mi csak a világítás felől érdeklődtünk.

- Mit érdekel a világítás, de nincs meg a lakókocsi az asszonnyal és a gyerekekkel.

HÁZASSÁGI AJÁNLAT

János bácsi megözvegyült, a gyászév leteltével, elment a szomszéd faluba új asszonyt keresni. Néhány találkozás után az asszony megkedvelte őt. Vasárnapi ebédet követő beszélgetésnél a szintén megözvegyült Anna néni bizalmasan mondta udvarlójának:

- Annyira szeretlek, hogy ráírnám a nevedet a házamra. Ha Te is szeretsz, akkor írd a Te házadat a nevemre.

ÜDÜLÉS

Géza barátom kérésére levittem családját Balatonra a vállalati üdülőbe.

Az üdülő vezetője nagyon barátságosan fogadta őket. Miután megmutatta a családi apartmant, megnyugtatta a házaspárt:

- Mindent elkövetünk, hogy úgy érezzék magukat, mintha otthon lennének.

- Ó Istenem, én azt hittem, hogy pihenni jöttünk ide. – jegyezte meg fejét tekergetve Géza.

NYÁRI ISKOLASZÜNET

- Legjobban a nyári iskolaszünetet szeretem. – mondta kocsmai sörözés közben barátjának Lajos.

- Miért? Hiszen te már rég kijártad az iskolát.

- De a gyerekeim járnak és nekem két hónapig, nem kell házi feladatot készíteni.

NÖVÉNY ÉS ÁLATTAN ÓRÁN

Tanítónéni a madarakról beszél. Jankó közbevágyva kérdez:

- Tessék mondani, miért hívják a sárgarigót sárgarigónak?

- De buta kérdésed van! Azért hívják sárgarigónak, mert sárga.

- No, azt én is tudom, de miért rigó?

Részlet Franyó Rudolf VAJZLIK, A REJTÉLYES PILISI BETYÁR c. könyvéből

„A KÁNTORTANÍTÓNÁL

Azután új élet kezdődött számára, új rendszabályokkal.

Mint deák és kisegítő maradt a plébánián.

Szolgált a plébánián, az iskolában és a rektor úrnál, iskolába járt és ministrált a templomban.

Az erdei szabadságból érkező gyerek nehezen tudta elviselni a kimért feladatokat. De nem mutatta ki ezt, és vakon engedelmeskedett. Mindenben

jeleskedett. Gyorsan megszerezte mindenkinek a rokonszenvét. Hogy megmutassák a szeretetüket, az asszonyok a legkülönbözőbb finomságokkal látták el, de ő nem volt válogatós, ebben is különbözött a többi fiútól. Odaadón teljesítette minden feladatát, így kevés ideje maradt a tanulásra, mégis a legjobb tanuló volt.

Hej, amikor énekelni kezdett a templomban, minden jelenlévő visszafojtott lélegzettel hallgatta gyönyörű, szívből jövő, zengő hangját.

- Ilyen hangot, ha bejársz hét vármegyét, akkor sem találsz! – szokta mondani a plébános úr a település lakóinak és büszke volt énekesére.

Keveset beszélt, de lassan és kimérten, akár a tapasztalt öregek.

Legénykori csínytevésekben nem vett részt. Leginkább keresztszüleihez járt és keresztanyjával többször meséltetett szülei küzdelmes életéről és haláláról.

Vagy behúzódott szülei szétdőlt hajlékába és elmélkedett, gondolkodott, amíg szemei megteltek könnyekkel, vagy szikrákat szórtak a

haragtól.

Már zsenge ifjúkorában rákényszerült, hogy elgondolkodjon a jogok és kötelességek igazságtalan elosztásán a nép között, (amelynek édesapja is áldozatul esett). Így teljes szívéből gyűlölt minden elnyomást és igazságtalanságot. Főleg ezzel tűnt ki társai közül, és ezért kedvelték őt. Mikor számos esetben megvédte a gyengébbeket az erősebbektől, mindenki vele ment volna akár a tűzbe is. Fizikai erejével is kitűnt, de

nem büszkélkedett vele.

Egyszer a diákok bontották a rektor úr kerítésfalát, és halomba hordták a köveket. A kövek között akadt egy óriási szikla, amelyikkel négyen sem tudtak mit kezdeni. Vajzlik szépen, könnyedén megemelte és elvitte a többihez a halomba.

Egy másik alkalommal, a „hol a kalap” elnevezésű játékot játszották a fiúk. Ebben a játékban, ahogy elnevezésében is benne van, a kalapot kell úgy eldugni, hogy senki ne találja meg.

A tanító, aki nézte a játékot, megszólította Vajzlikot, aki mellette állt.

- Andris, te miért nem játszol? Vajzlik rándított vállával és lement a csapathoz.

– Fiúk, a rektor úr küldött, hogy én is játsszak. Nos, menjetek mindannyian az iskolába, én eldugom a saját kalapomat, aztán fütttyentek nektek. Aki megtalálja, odaadom neki a garast, amit a kurátor úrtól kaptam.

A fiúk örömmel elvonultak, és akkor Vajzlik odalépett a méhkaptárokat védő fészerhez, amely vastag gerendákon feküdt az

alátámasztott köveken. Belekapaszkodott az egyik gerendába, megemelte a fészert és alárakta saját kalapját.

A tanító, csoda, hogy el nem szédült a látványtól. Természetesen a barátok nem találták meg a kalapot!

Erre a tanító két garast ígért annak, aki Andrist földhöz vágja, de hiába volt az igyekezet, jött egy, aztán kettő, majd három, végül egyszerre tíz, de ő mindegyiket elhajította, akár a körtétet.

- Férfi vagy, Vajzlik! – kiáltotta a tanító és megütögette széles vállát.

- Nekem erősnek kellennem! – mondta ő egyértelműen.

- Miért muszáj erősnek lenned?

- Mert nagyon sok van előttem! – jelentette ki a fiú, fenyegető hangon, elborult arccal.

- Különleges legény – jegyezte meg a rektor.

Erejét csak a bátorsága múlta felül. Egyszer, amint megy az úton, meglátta, hogyan veri valami fiatal hórihorgas legény minden ok nélkül Mikusik Miskát. Rögtön mellettük termett.

- Miért vered azt a gyereket? – kérdezte zengő hangon a legényt. Az, mivel egy fejjel magasabb volt nála, csak félvállról nézett rá és kihívóan felelt:

- Mert úgy tetszik nekem! Akarod, hogy neked is jusson? Vajzlik összeszorította fogát, szeme felvillant és a következő pillanatban a hosszú langaléta legény elterülve a feküdt a földön. Nos, azután hozzá sem nyúlt.

- Gyere, Miska! - mondta kisírt szemű barátjának (aki keresztanyjának volt a fia), az ilyen csak a gyengébbel kezd ki.

A langaléta legény összeszedte magát és csodálkozva nézett a fiatal izmos legényre. „Jól megfoltozhatott volna”, és miután leterített, nem is bántott, elmélkedett, és szívében megbánta, hogy megverte Miskát.

Egyszer meg egy veszett kutya mászkált a faluban és harapdálta a lakosságot.

Vadászok vették üldözőbe az állatot. Napnyugtakor azzal tértek vissza a faluba, hogy biztos elpusztult a kutya. Alig egy félóra múlva belépett Vajzlik a községházára, hátán a megölt kutyával. Nem volt nála sem villa, sem kasza, de puska sem, csak a saját baltája!

Az embereket meglepték ezek a cselekedetek, de

mégis meg tudták érteni.

- Erős legény – lám, lám, az apjára ütött! - mondogatták.

Azon csodálkoztak, hogy Vajzlik soha semmivel nem dicsekedett.

A kérdésekre: „Hogyan és mit csináltál?” – egyszerűen felelt.

- Megcsináltam, és kész.

- De hogyan ölted meg azt a kutyát? – kérdezték kíváncsian.

- Nos, hogyan? Fejbe ütöttem a baltával.

- És csak egyszer ütötted meg, vagy kétszer?

- Nem tudom, gondolom csak egyszer.

- És nem féltél tőle? – próbálkozott vele a barátja Miska.

- Én nem félek – válaszolta Vajzlik.

- Semmitől, senkitől sem félsz? Vajzlik erre megrántotta vállát.

- Nem tudom, de gondolom, hogy semmitől és senkitől nem félek!- mondta mosolyogva.

- És az uraktól? – kérdezte hirtelen keresztanyja.

- A z o k t ó l? – mondta megnyújtva a szót a legény összeráncolt homlokkal.

- Azoktól a legkevésbé! Azoknak kell félniük tőlem!

- Ejnye, ejnye, keresztfiam és miért? – vallatta őt keresztapja.

- Mert... Vajzlik melle ezeknél a szavaknál erősen emelkedett, mert én nem csináltam nekik semmit, és ők megölték édesapámat.

Erre a válasza mindegyikük ledermedt és megnémult.

Az állandó munkában fogyott az idő, de egyre jobban hiányzott neki a gondviselője, Farkas, az apja, mert még mindig így hívta.

Csak hogy szavakat mondunk, de kenyeret eszünk. Vajzlik a szabad erdőkben felnőve, már lassan felnőtt korban, nem látván az igazságot és a jogot, vétett a szolgáltság ellen.

Így történt az:

Aratás után volt már, de a gyerekek még iskolába jártak. Az ősz kezdetére várták a püspököt Nyitráról. Nos, a rektor, a plébános és a diákok nagy gondot fordítottak arra, hogy a ritka vendég és egyházfő előtt ne maradjanak szégyenbe. Egyik nap - Stumpf intézővel az élén –meg érkezett négy uradalmi darabont és magukkal vitték az összes gyereket az uradalmi földre kalászkodni. A plébános morgott, a rektor a fogát csikorgatta, de a

legkegyelmesebb úr rendelkezése ellen hangosan meg sem mertek mukkanni. A kalászszedő csapatba került Vajzlik is. Ez volt az első urasági robotmunkája. Bár bosszúsan, de lelkiismeretesen végezte. Darabontok jártak a gyerekek között. Itt is, ott is megszidták némelyiket, hogy elhagyják maguk után a kalászokat, de nem voltak nagyon nyersekek, hiszen egy vérből valók voltak.

Szolga minek nehezítse a vele azonos sorsúnak a jármát! Annál veszettebb volt az összevissza rohangáló Stumpf.

Mikor látta, hogy a darabontok itt nem segítik munkáját, hazaküldte őket, és saját maga ellenőrizte, hogy a gyerekek „tisztára” szedik-e fel a kalászokat. A szájalomra méltó gyerekeknek nem volt más megnevezése, mint, kígyó fajzatok, gyíkok, giliszták és hasonlók. Nem egyszer suhintott korbácsával egyik- másik gyerek hátra. Ilyen kegyetlenül suhintott Vajzliknak és szomszédjának, Mikusik Miskának a hátra. Eleget ugrált át saját rendjéből Vajzlik a szomszédja rendjébe, hogy összeszedje a kalászokat, amiket az elhagyott, de az sem segített.

- Ej, te lustaság! - dörgött Stumpf rekedt hangja.

- Lecsapokodom a füledet, te gilisztá! – és rögtön utána erősen suhintott Miska hátra. A gyerek felordított, elugrott és mezítláb beleugrott az éles tüskésbe. Erre még jobban kezdett kiabálni fájdalomban. Ez még csak fokozta az intéző haragját és ő ismét felemelte a korbácsot a gyerek felé, de ezt a csapást már nem tudta befejezni. Valaki hátulról hirtelen kirántotta kezéből a korbácsot és akkorát suhintott vele a fejére, hogy a világos nap ellenére minden csillag az égből a szeme körül táncolt.

A gyerekek, megdermedve a félelemtől, néztek Stumfra és Vajzlikra, aki most már odaugrott az intéző elé és még egyszer teljes erejéből odacsapott ocsmány arcára. Az elködösített Stumpf egy szempillantás alatt odatartotta szeméhez kezét, de utána vakon megragadta vállánál a gyereket. A többi gyerek között kitört a félelem és harag pánikja. Hiszen elkapták a királyukat, és nekik nem volt merszük védeni őt a kegyetlen intéző ellen. A csapatból hirtelen kiugrott a vállasabb, talán a tizenkét éves Jankó, és „ne hagyjuk magunkat” ordítózással nekiment Stumfnak. Valódi, igazi harc kezdődött, libák a disznó ellen. Vajzlik úgy szemén ütötte a korbáccsal Stumfot, hogy az a csillagok és

a szivárvány színei miatt nem látott semmit. Közben Jankó is odaadóan ápolta öklével, a csapat többi tagja pedig göröngyökkel próbálta ki az intéző koponyájának keménységét.

Stumpf vad futásnak eredt. Nem figyelt a tüskés bokrokra, sem az árkokra, amik útjába kerültek. A gyerekek, megittasodva a nem várt győzelemtől, egy ideig követték, de utána megeredtek fejükben a jövőnek és tettük következményeinek a gondolatai. „Mi lesz holnap?”

Ez a gondolat nem egy kitüzesedett arcot festett fehérre. Mindenki örült, hogy Stumpf megkapta a magáét, hiszen nem volt olyan nap, hogy nem hallottak volna szüleiktől átkokat szórni a szívtelen emberre. Nem egy gyerek képzeletében előjöttek az akasztófák, sötét tömlöcök, vagy a kemény deres.

Hidegvérűségét csak Vajzlik és Jankó tartotta meg. Csoportba szedték társaikat és kiadták a parancsot. Mindenki hallgatni fog a történetekről.

- Ne féljete, semmi nem történhet veletek! – mondta határozottan Vajzlik.

Ez lelket öntött a kételkedőkbe. Eddig bíztak Vajzlikban, ha azt mondta volna, hogy visszafelé fordítja a Dera-patak folyását, tán azt is elhiszik.

Vajzlik dereka köré tekerte az úri korbácsot, még egyszer megparancsolta a gyerekeknek a hallgatást, azután elgondolkodva elindult Miskával keresztszülei házához.

Anna már az udvaron fogadta őket.

- Lám, lám, gyerekek – mondta és a nap felé nézett, amely még magasan volt.

- Mi történt, hogy már itthon vagytok?

Vajzliknak nem jött válasz az ajkaira, ezért a kérdésre kérdéssel felelt.

- Megjöttünk! - mondta, majd rafináltan folytatta:

- Mit tetszik csinálni, keresztmama? Segíthetek?

Anna vizsgálódva nézett a fiukra:

- Te Miska, mitől vagy kisírva?

- Összeszurkálta magát a tüskésben – válaszolt helyette Vajzlik.

Miskát a sírás kerülgette. Lába már ugyan nem fáj, de félt a jövőtől.

Lélekben saját magát tartotta legbűnösebbnek, mert ha ő nincs, nem tört volna ki a verekedés Stumffal. És ki lesz, aki megégeti magát mindenkiért, Vajzlik lesz az.

(Folytatjuk)

Kormos Sándor: Jézus a híd is

ködös az út és ködös a cél
hiába pusztul - hiába él
hiába gürcöl az emberiség
sötét a föld és sötét az ég
megszakadásig feszült a húr
retteg a szegény - retteg az úr

szennyhalmokban gyűlnek a
szavak
szennyes völgyben hengeg a patak
világtalan vakot vezet
szelektív az emlékezet
ígérgető nagy emberek
igen gyorsan felejtnek

micsoda nyár és micsoda tél
hosszú a munka - rövid a bér
gonddal terhelt gondolatok
hajnalig tartó munkanapok
eddig s ne tovább - itt a szakadék
nem a vég kezdete - maga a vég

áramvonalas rakétát
reklámgyártó prófétát
küldenek hajlott nyakunkra
s közben gyötör a bér munka
pusztul a többség - retteg a
maradék
s egyre csak tágul mélyül a
szakadék

sehol egy igaz szerető
vigasznak ott van a temető

józan is van még - nem is kevés
érik bennük a felismerés
legfőbb ideje észhez térni
kormányrúdhhoz hozzáférni
s visszaadni az embernek
mit elhappolnak a konszernek

kérdezik embermilliók
hová lettek a trilliók
szupercentrista téveszme
rátelepszik a népekre
rombol a gyilkos kamatos kamat
pusztul a család jelzőalag alatt

válság ellen nem kell sok
atomsorompó atomstop
kamatnak banknak pénznek stop
trilliárdosnak szintén stop
zöldet a hasznos munkának
értelmiségnek - munkásnak

állami pénzt a nemzetnek
emberséget az embernek
kamatmentes éveket
hosszú békés életet
letérni gyorsan a rossz útról
ne kelljen félni a bosszútól

bölcsen élni s élni hagyni
minden büntől elszakadni

kevés a jó híd - túl sok a kirakat
hozzuk rendbe a sérült hidakat
s ott ahol nincs híd legyen kész
építtetni a józan ész
ne legyen köztünk szakadék
s a szívünk mélyén hasadék

áthidalni a széles völgyet
védelmezni a termőföldet
éljen szabadon gazdag szegény
rakjon fészket leány s legény
éljen békén minden nép
s mind a három nemzedék

ismerje meg a Megváltót
ki minden embert megváltott
büntől s örök haláltól
nem kényszerből magától
áldozta fel az életét
azokért is kik érdemét

bűnös lábbal tapossák
káromolják átkozzák
nem tudván hogy mit tesznek
elkárhoznak elvesznek
elutasítják kegyelmét
áldozatát és szerelmét

azt hirdesse az Isten-hit
Őt jelképezi minden híd

Pilisszántó 2010. 05. 29.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft. | technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015